

De valse hoop van 'Moeder' Teresa

Bron: <https://www.wayoflife.org/database/motherteresafalsehope.html>.

Uitbreiding 1-8-2024 (eerste uitgave 5-9-2007)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)

Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Moeder Teresa (1910-1997), de katholieke non die de Missionaries of Charity oprichtte, was de meest prominente en invloedrijke Rooms-katholiek van de 20ste eeuw en haar invloed duurt meer dan een kwart eeuw na haar dood voort. Velen beschouwden haar als de grootste christen van onze tijd. Ze ontving in 1985 de Presidential Medal of Freedom van Ronald Reagan en werd in 2016 heilig verklaard.

Maar volgens haar eigen getuigenis had Moeder Teresa geen hoop op redding en zou ze “de heilige van de duisternis” moeten worden genoemd.

Het nummer van 23 augustus 2007 van *Time Magazine* bevatte een lange recensie van een nieuw boek dat Moeder Teresa's lange nacht van de ziel documenteerde. Het boek, *Mother Teresa: Come Be My Light, the Private Writings of the Saint of Calcutta*, bevat tot nu toe ongepubliceerde verklaringen van de non aan haar katholieke biechtvaders en superieuren over een periode van meer dan 66 jaar, maar de focus ligt op 1948, toen ze de organisatie Missionaries of Charity oprichtte, tot 1997, toen ze stierf. Het wordt uitgegeven door Brian Kolodiejchuk, de postulator voor de heiligverklaring van Moeder Teresa.

In maart 1953 schreef ze aan haar biechtvader: “... Er is zo'n vreselijke duisternis in mij, alsof alles dood is. Dat is al min of meer zo vanaf het moment dat ik met 'het werk' begon”.

In de loop der jaren had ze veel biechtvaders, en ze verwees voortdurend naar haar geestelijke toestand als “mijn duisternis” en naar Jezus als “de Afwezige”.

Op aanraden van een biechtvader schreef ze het volgende aan Jezus: “Ik roep, ik klamp me vast, ik wil – en er is niemand om te antwoorden – niemand aan wie ik me kan vastklampen – nee, niemand. – Alleen... Waar is mijn geloof – zelfs diep van binnen is er niets dan leegte en duisternis. ... Wanneer ik probeer mijn gedachten naar de hemel te verheffen, is er zo'n overtuigende leegte dat die gedachten terugkeren als scherpe messen en mijn ziel pijn doen. – Er wordt mij verteld dat God van me houdt – en toch is de realiteit van duisternis en kou en leegte zo groot dat niets mijn ziel raakt”.

In 1962 schreef ze: “Als ik ooit een heilige word, zal ik er zeker een van de 'duisternis' zijn” en verder: “Hoe koud, hoe leeg – hoe pijnlijk is mijn hart. – Heilige Communie – Heilige Mis – alle heilige dingen van het geestelijk leven – van het leven van Christus in mij – zijn allemaal zo leeg – zo koud – zo ongewenst. De fysieke situatie van de armen, ongewenst, onbemind, niet opgeëist op straat – is het ware beeld van mijn eigen spirituele leven, van mijn liefde voor Jezus” (*Mother Teresa: Come Be My Light*, p. 232).

In 1979 schreef ze: “De stilte en de leegte is zo groot – dat ik kijk en niet zie, – Luister en niet hoor”.

Haar persoonlijke verklaringen over haar geloof en relatie met Christus gingen in deze geest door tot aan haar dood.

HOOP OP EEN VALS EVANGELIE IS HELEMAAL GEEN HOOP

Moeder Teresa's fout was dat ze haar geloof stelde in het valse evangelie van Rome. Sinds de jaren 1980 hebben we dit gedocumenteerd in artikelen. In het tijdschrift *O Timothy* van januari 1985 (jaargang 2, nummer 1) stond het artikel “Is Moeder Teresa een evangelisch christen”. We hebben

aangetoond dat Moeder Teresa een trouwe dochter van Rome was. Zie ook het gratis eBook: *Was Mother Teresa a true christian?*

MOEDER TERESA'S JEZUS WAS HET HOSTIEBROODJE VAN DE MIS

In haar toespraak tijdens de Wereldwijde Retraite voor Priesters, oktober 1984, in de Paulus VI Audiëntiezaal in Vaticaanstad, deed Moeder Teresa de volgende uitspraken:

“Op het woord van een priester: DAT KLEINE STUKJE BROOD WORDT HET LICHAAM VAN CHRISTUS, het Brood des Levens. Dan geef je ons dit levende Brood, zodat ook wij mogen leven en heilig worden” (Mother Teresa, geciteerd in *Be Holy: God's First Call to Priests Today*, onder redactie van Tom Forrest, C.Ss.R., voorwoord door Mgr. John Magee, South Bend, Indiana: Greenlawn Press, 1987, p. 108).

“Ik was zo getroffen door de gedachte dat ALLEEN ALS DE PRIESTER ER IS, WE ONS ALTAAR EN ONZE TABERNAKEL EN ONZE JEZUS KUNNEN HEBBEN. ALLEEN DE PRIESTER KAN JEZUS DAAR VOOR ONS PLAATSEN” (Moeder Teresa, *Be Holy*, pp. 111).

“DIT IS EEN VAN DE REDENEN WAAROM JULLIE [PRIESTERS] ‘EEN ANDERE CHRISTUS’ WORDEN GENOEMD” (Moeder Teresa, *Be Holy*, p. 112).

MOEDER TERESA'S BESCHERMER WAS MARIA

In haar toespraak in Vaticaanstad in 1984 zei Moeder Teresa:

“Dus laten we de hulp van Onze Lieve Vrouw vragen! Zij is een Moeder vol van genade, vol van God, vol van Jezus. Laten we haar vragen om onze Moeder te zijn, ons te leiden en ons te beschermen. ... Het is waar dat we nu al geholpen worden door onze enorme devotie tot Maria. Zij is onze patrones en onze Moeder, en zij leidt ons altijd naar Jezus” (Moeder Teresa, *Be Holy*, p. 75).

Een van de “stemmen” die tot Moeder Teresa sprak en haar aanspoorde om de Missionarissen van Naastenliefde op te richten, was “Maria”. Het volgende is een visioen dat ze beschreef in een brief aan haar aartsbisschop in december 1947:

“Opnieuw die grote menigte – ik kon groot verdriet en lijden op hun gezichten zien – ik knielde neer bij Onze-Lieve-Vrouw, die tegenover hen stond. – ... Ik hoorde haar zeggen: “Zorg voor hen – ze zijn van mij – breng ze bij Jezus – Draag Jezus naar hen – Vrees niet. Leer ze de rozenkrans te bidden – de rozenkrans voor het gezin en alles zal goed komen. – Vrees niet – Jezus en ik zullen bij u en uw kinderen zijn” (Moeder Teresa: *Come Be My Light*, p. 99).

Merk op dat deze “Maria” Moeder Teresa vertelde om afgodische zondaars te leren de rozenkrans te bidden en dat alles goed zou komen. Zij onderwees verlossing door werken, wat een vals evangelie is. “Maar als het door genade is, is het niet meer uit de werken, anders is genade geen genade meer. En als het uit de werken is, is het geen genade meer, anders is het werk geen werk meer” (Romeinen 11:6). “Maar zelfs als wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie zouden verkondigen, anders dan wat wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt” (Galaten 1:8).

MOEDER TERESA'S EVANGELIE WAS UNIVERSALISME¹

Moeder Teresa geloofde dat ieder mens een kind van God is en dat mensen God kunnen vinden via elke religie.

In haar toespraak voor de Verenigde Naties in oktober 1985 zei ze: “Geen huidskleur, geen religie, geen nationaliteit zou tussen ons moeten komen – we zijn allemaal kinderen van God. ... Als we een ongeboren kind vernietigen, vernietigen we God” (*Christian News*, 11 november 1985, p. 17).

Moeder Teresa noemde AIDS-patiënten “kinderen van God” en zei: “Elk van hen is Jezus in een verontrustende vorming” (*Time*, 13 januari 1986).

¹ Universalisme: Alle mensen zullen uiteindelijk een positieve connectie en relatie met God hebben. Het geloof dat Gods genade iedereen ten deel zal vallen. (Glossarium).

In de biografie *Mother Teresa: Her People and Her Work* wordt ze door Desmond Doig als volgt geciteerd: “Als we oog in oog komen met God dan accepteren we Hem in onze levens, dan ... worden we een betere hindoe, een betere moslim, een betere katholiek, een betere wat we ook zijn ... Wat God in jouw gedachten is, moet je aanvaarden”.

Het nummer van 7-13 april 1990 van *Radio Times* vertelde het verhaal van Moeder Teresa die onderdak bood aan een oude hindoe priester. “Ze verzorgde hem met haar eigen handen en hielp hem te sterven, verzoend met zijn eigen goden”.

Toen Moeder Theresa stierf, zei haar trouwe vriend en biograaf Naveen Chawla dat hij haar ooit eens botweg vroeg: “Doet u aan bekering?” Zij antwoordde: “Natuurlijk bekeer ik. Ik bekeer u om een betere hindoe te zijn, of een betere moslim, of een betere protestant. Als u God eenmaal hebt gevonden, is het aan u om te beslissen hoe u hem aanbidt” (“Mother Teresa Touched other Faiths”, Associated Press, 7 september 1997).

In 1984 ontdekten we dat de nonnen van Moeder Teresa’s Missionaries of Charity in Nepal hindoes leren te vertrouwen op hun eigen goden. In november van dat jaar hadden mijn vrouw en ik [David Cloud] een interview op band met zuster Ann van de Missionaries of Charity in Kathmandu. Ze werkte met bejaarde hindoes die in een tempelgebied in de stad woonden en wachtten om te sterven bij de “heiligste” rivier van Nepal, in de overtuiging dat ze daarmee spirituele voordelen zouden behalen.

Ik vroeg: “Geloof je dat als de hindoes sterven terwijl ze in Shiva of Ram geloven, ze naar de hemel zullen gaan?”

Ann antwoordde: “Ja, dat is hun geloof. Mijn eigen geloof zal mij naar mijn God leiden, nietwaar? En als zij heel sterk in hun god hebben geloofd, als zij geloof hebben, zullen zij zeker gered worden”.

Ik vroeg: “Je gelooft niet dat ze verloren zijn, niet?”

Ann antwoordde: “Nee, ze zijn niet verloren. Zij worden gered volgens hun geloof. Als ze geloven wat ze geloven, is dat hun redding”.

ER IS GEEN ZEKERHEID IN ROME’S EVANGELIE

Het is een feit dat degenen die vertrouwen op het evangelie van Rome nooit een waar en eerlijk gevoel van veiligheid en vertrouwen in Christus kunnen hebben, omdat volgens Rome de redding gedeeltelijk afhangt van de werken van een mens.

Het evangelie van Rome herdefinieert genade om werken te omvatten. Het beschouwt rechtvaardiging NIET ALS EEN EENS EN VOOR ALTIJD WETTELIJKE VERKLARING waarbij de zondaar onomkeerbaar rechtvaardig voor God wordt verklaard en het eeuwige leven wordt geschonken als de onverdiende gave van God vanwege de volmaakte en voltooide verzoening van Christus, MAAR ALS EEN PROCES waarbij de zondaar geleidelijk wordt gered door deelname aan de sacramenten.

Volgens de rooms-katholieke theologie kocht Christus verlossing en gaf het aan de katholieke kerk om aan de mensen te worden uitgedeeld door haar sacramenten, en mensen worden gered door trouwe deelname aan de sacramenten. Dit is niet alleen een vals evangelie; het is een godslasterlijke usurpatie van Christus’ positie als enige Heer en Verlosser en Middelaar.

Het Indulgentiarum Doctrina, Over de herziening van de Aflatenpraktijk, auteur Paus Paulus VI, dd. 1 januari 1967, verklaart in Hoofdstuk IV, 7: “Want de “eniggeboren Zoon van God heeft voor de strijdende Kerk een schat verworven. Deze schat nu heeft Hij via de heilige Petrus, sleuteldrager van de hemel, en diens opvolgers, zijn plaatsvervangers op aarde geschonken om ze aan de gelovigen tot hun heil uit te delen” – <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/aflaten-1967.pdf>²

² Genomen uit <https://www.rkdocumenten.nl/rkdocs/index.php?mi=600&doc=89>.

Zie downloadbare RKK-documenten hier: <http://www.verhoevenmarc.be/rkk-studie.htm>.

Onze Sunday Visitor's Catholic Encyclopedia, gepubliceerd in 1991, definieert rechtvaardiging als "HET PROCES waardoor een zondaar rechtvaardig, zuiver en heilig wordt gemaakt voor God". Het zegt: "Rechtvaardiging in de katholieke traditie komt tot stand door middel van geloof in Christus, EN in een leven van goede werken, geleefd in antwoord op Gods uitnodiging om te geloven. ... DAT ER in het nieuwe testament DUIDELIJK WERKEN NODIG ZIJN voor de vereniging met Christus, blijkt uit de vele gelijkenissen zoals de barmhartige Samaritaan, Lazarus en Dives [de rijke man], en andere" (Nadruk toegevoegd).

Religie en Christendom samengevat

Religie	Christendom
De mens vertrouwt op zijn eigen goede werken (in strijd met Romeinen 4:5; 11:6; Galaten 6:14; Titus 3:5) om uit eigen verdienste in de hemel te komen.	De mens 1° vertrouwt op het kruiswerk van de Heer Jezus om gered te worden (Romeinen 4:5; 11:6; Galaten 6:14; Titus 3:5), en 2° wandelt in goede werken die God van tevoren bereid heeft om daarin te wandelen (Efeziërs 2:8-10).

Het grote verschil!

Daarom komt verlossing volgens Rome door geloof in Christus plus goede werken en deelname aan de katholieke sacramenten, en is het onmogelijk om zeker te weten of je ooit genoeg hebt gedaan of het goed hebt gedaan.

Verder heeft Rome zich tussen de zondaar en Christus binnengedrongen. Jezus heeft gezegd: "Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven" (Mattheüs 11:28). Maar de katholieke kerk zegt: "Kom naar mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en ik zal u belasten met religieuze lasten, zodat u nooit rust zult vinden, en Ik zal priesters en sacramenten tussen u en Christus plaatsen, opdat u Hem nooit zult bereiken".

Dit is het hopeloze doolhof waar Moeder Teresa haar hele leven doorheen zwierf. Ze had de Bijbel, maar ze aanvaardde de leer ervan niet, en ze werd ongetwijfeld op andere manieren geconfronteerd met het evangelie van de genade van Christus. Ze stelde haar geloof liever in Rome en hoopte vaag op Maria en de Mis.

Daarom had ze zo'n lange donkere nacht van de ziel. □

Zie verder de rubriek "Rooms-katholieke Kerk": <http://www.verhoevenmarc.be/rkk.htm> en de rubriek "Moeder Teresa": <http://www.verhoevenmarc.be/rkk.htm#moederteresa>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm